

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skolebladet.

Østersøgades Gymnasium.

Nr. 18

25. Oktober 1913.

2. Aarg.

Vore Lærere.

Hr. cand theol. Ipsen.

Kalølejren.

(Fortsat)

Natten gik paa den fornøjeligste Maade, thi trods en frisk østlig Kuling og ret oprørt Vand var der ingen søsyge om Bord. Søvn fik kun de mindreaarige Spejdere, som var anbragt i Kahytterne. Der faldt vel nogle Byger, men hvad bryder en rask Dreng sig om en

Smule Dryp! Englænderne (fra Manchester og Newcastle) gik i Spidsen med det gode Humør, og de skingrende Toner fra deres smaa Horn fejede enhver Modløshed fra Borde og vækkede alle Skibshunde og Kokkedrenge inden for deres Rækkevidde. Ud for Nakkehoved indhentede Kongeskibet os. Det sagtnede naturligvis Farten for at se, hvad det var for et mærkeligt Væsen, paa hvilket det vrimlede som i en Myretue, og hvorfra der midt om Natten lød Musik og Sang uden Ijerneste Hensyn til muligt sovende Majestæter og Hoffolk. Snart forsvandt det elegante, hvide Skrog dog i Mørket, og vi fulgte i dets Kølvand.

Og hvilken Morgen oplevede vi saa ikke!

En Solopgang, som vi aldrig ser den i Hovedstaden, fordi der a'tid er noget som spærrer. Og senere Sejladsen forbi det danske Trakien (Mols), en af de skønneste Egne i vort skønne Land, hvor vore ældste Forfædre i stort Tal har boet og bygget, hvor Marsk Stig har levet baade i sin Vælde og som fredløs, hvor Gustav Wasa har kedet sig som Fange, og hvor den danske Xenophon (Olaf Rye) endte sit Tilbagetog for at gaa sin lykkelige Skæbne i Møde: sejrende at dø for sit Land.

Midt paa Eftermiddagen lagde vi til inderst inde i Kalø Vig, marcherede derefter til Ruinen, fik Lejrplads anvist og ventede saa kun paa Hr. Høyer, der ved at paatage sig Transporten af Lejrmateriellet indvandt baade Tid og Penge for Komiteen. Og hans raske Søspejdere svigtede heller ikke. Snart ankrede den smukke og solide Kutter op ved Øen, og to Timer efter laa der en hvid By med Gader og Pladser, Kirkeplads, Købmandsbod, Postkontor, Sygehus, Politi, Fængsel o. s. v., og denne By havde lige saa mange Indbyggere som Mariager.

Ved Overførelsen af Hovedstyrken var mit Hverv endt denne Gang, og jeg havde derfor rig Lejlighed til, i de fire Dage jeg var derovre, at gøre lagttagelser, hvad jeg ogsaa tilsigtede. Der blev ved Lejrslagningen og ved Etableringen af de mange Fællesindretninger udvist et saadant Haandelag og en saadan Energi, at gamle Soldater ikke kunde have gjort det

bedre. Mellem de unge Førere blev det en Væddekamp om at blive Førstemand. Man saa det paa Grupperingen af Teltene, paa Indretningen af Kogesteder og Proviantrum, paa Fordelingen af Arbejdet og paa den Smag, der raadede ved Udpyntningen af det anviste Omraade. Det viste altsammen, at Spejderkorpsset ikke har arbejdet forgæves paa dette Felt. Alligevel lærte alle af den engelske Styrke, hvis lille Lejr blev indrettet som et Hjem under en skrap Husmoder. Men Føreren havde jo ogsaa ført rigtigt Spejderliv i Ægypten, Kaplandet og Indien, og han havde været med, da Baden-Powell skabte de første Scouts i Mafeking.

Der var nogen Kritik med Hensyn til Maden, men naturligvis kun fra saadanne forvante og forkælede Drengene, der hellere lever af Wienerbrød og Limonade end af Skonrogger, Blodpølse og Margarine. De færreste tænker paa, at det vilde være en umulig Opgave at proviantere en saa stor Styrke saaledes, at enhver fik sine Livretter. Jeg ved, at Prmlt. Lembcke i flere Maaneder har anvendt al sin Fritid til at ordne baade dette og mange andre vanskelige Spørgsmaal, og han fortjener den største Anerkendelse for sit Arbejde.

Med Hensyn til Tonen blandt de mange unge, et andet Felt for Uddannelsen, kunde jeg nok have Lyst til at sige adskilligt, men jeg skal indskrænke mig til at fastslaa, at vi her har langt igen. Lydigheden var ikke altid lige villig, Sproget ikke saa rent, som Loven kræver, dog havde jeg kun Grund til at være glad over mine Østerbroere. Øvelserne skal jeg ikke komme nærmere ind paa. De var godt anlagte, men var, ogsaa efter Englændernes Mening, for anstrengende gennem de lange Marcher i den stærke Varme.

Ja, jeg skal saa slutte; Redaktionen har ikke Plads til mere. Jeg er overbevist om, at enhver Deltager i Kalølejren vil se tilbage paa hine solrige Dage i Jylland som paa en god Oplevelse, og jeg ved med Sikkerhed, at af de mange Minder, som endnu staar levende og klart for Hukommelsen, vil netop de, der knytter sig til overvundne Vanskeligheder, til haarde Prøver, der bestodes, bevares længst.

F. Zeemann.

Blæst-Pettersén hjemkommet!

Med Sorg De vist erindre
 Afrejsen af vor gode Ven
 Blæst-Pettersén.
 Dog jeg skal Sorgen lindre,
 Tilbage er han kommet glad
 Og maler atter til vort Blad.
 De høre skulde, hvad han melder,
 Hvad han fra Krigens Plads fortæller.
 Især paa Rejsen hjem hertil
 Hans Liv har været slemt paa Spil.
 Hør: Han til Redaktionen kom,
 Og han fortæller os med Graad,
 (Af Taarer var han ganske vaad),
 Hvorledes han paa Glatiis kom:
 Fra Serbien paa Cykle hjem jeg kørede,
 Og Vejene var ganske frygt'lig plørede,
 Ak, tro mig kære Redaktion,
 Jeg Loven aldrig trodset før,
 Men nu — — ak stakkels Pettersén, —
 Paa Fortovet jeg kørte op;
 En Lovens Mand da triner op,
 Han hæver Haanden, siger: „Stop“.
 Han tager, maler op:
 „Hm . . . hva' er Deres Navn og Stilling?“
 „Murersvend“, jeg siger flad,
 „Jeg laver Fyldekalk te'et Skoleblad“.
 „Tak! Det er fire Daler,
 Se til De straks betaler!“
 Her fulgte Graad og Tænders Gnidse
 Og Klageraab og Hænders Vridse.
 „Hvor faar jeg Penge til den Bavian,
 Jeg tror, jeg maa pantsætte „Store Bastian“.
 — — —

Nej, tro mig kære Skoleblad;
 Den Stilling er kun slet bevendt
 At være Krigskorrespondent.

Blæst-Pettersén

Fodbold.

Realklassen har sammen med nogle Spillere fra 1. G. og 4. M. arrangeret en Fodboldkamp mod en Idrætsforening i Malmø; denne Kamp skal spilles i Morgen, Søndag.

For at faa Træning blev der spillet et Par Kampe i denne Uge. Den første var mod Øster-Farimagsgades Skole; Ø. G.s Hold spillede ikke godt og tabte 2 Maal mod 1.

Den anden var mod et Hold fra 2. G. Realklassen mødte med hele sit Malmøhold, medens 2. G. manglede nogle af sine bedste Spillere. Resultatet blev ogsaa derefter, idet Realklassen vandt med 8 Maal mod 1.

Til Trods for denne tilsyneladende saa lovende Begyndelse tør Holdet absolut ikke regne med at vinde Hæder og Sejr i Malmøkampen; dertil spillede det ikke godt nok i Kampen mod 2. G., som langt mere betød et Nederlag for denne Klasse end hos Modspillerne.

Holdet synes som Helhed ikke godt nok til at præsentere sig i Malmø som Repræsentant for Ø. G.s Fodboldfærdighed. Realklassen burde hellere have arrangeret en Kamp med udvalgt Hold fra hele Skolen; det havde rimeligvis bedre Chancer for at vinde.

Carl.

Teatret.

En meget stor Fornøjelse, som ogsaa er Ungdommen tildelt, er at gaa i Teatret. —

København har Teatre nok at byde paa; men Spørgsmaalet er bare, om man vælger det rette.

Er det Pjæt og Gøgl, man vil være med til, saa gaar man til Forstadsteatrene, er det Operetter og moderne Lystspil, søger man til Sekundteatrene; men vil man se og høre noget virkeligt godt, saa gaar man til Sce-

nen paa Kongens Nytorv. — Mange vil nok sige: „Skal vi i Teatret, saa skal vi grine og ikke i det kongelige for at kede os,“ men de tager fejl, hvis de virkelig tror, at man keder sig der. — Det kan jo være fornøjeligt nok at se noget, man kan „grine“ af — og det skal jo være sundt at faa sig en god Latter — men le kan man ogsaa komme til paa „det kongelige“. — Her findes absolut de bedste Skuespillere og de bedste Stykker. —

At se virkelig god Kunst, virkelig gode Komedier, er det ikke langt interessantere end Gøglet, som ingen Steder hører hjemme?

Et Stykke, der kan fængsle ens Opmærksomhed, er Stykke, hvis Handling man følger med Spænding, det er sandelig at foretrække fremfor mange Stykker, hvori der tidt ikke findes Spor af Handling (men som maa-ske kun bestaar af tarvelige Brandere).

Misforstaa mig ikke, kære Læser, det er absolut ikke min Mening, at man kun skal gaa i „det kongelige“ — tværtimod — Afveksling er god — men man bør ikke hellige hele sit Teaterbesøg til Sekundteatrene.

Paa „det kongelige“, hvor Oehlschläger, Holberg, Heiberg og Hostrup kappes med Shakespeare, hvor de store Operaer af de berømte Komponister, saasom Wagner og flere, opføres, og hvor Bournonvilles Balletter bliver danset, er der dog bedst. —

Beklagelsesværdige er de, som ikke har Spor af Sans for det dramatiske. —

L. k. r.

Skolenyheder.

Under Hr. Bertelsens Sygdom tager Kaptajn Bølc 3. og 2. G., Premierløjtnant Bennike 1. G. og Hr. Plockross Realklassen. Vi ønsker den yderst populære Hr. Bertelsen en god Bedring og ønsker snart at vi maa se hans glade Ansigt igen.

— 0 —

1. Sammentælling for Forskolen, Mellemskolen og Realklassen var i Lørdags. Numre er nu afskaffet

dog er en Duks og en Fuks bibeholdt. Ræsonnementet ved Afskaffelsen er. at en Elev skal bedømmes i Forhold til sig selv, ikke til Kammerater.

—0—

Førend 2. og 1. G. og R. skal have Vidnesbyrd i November, afholdes der Lærermøde.

—0—

Skolens Elevantal er for Øjeblikket 423, et ganske anseligt Antal.

—0—

Frk. Bonfils opholder sig for Tiden i Florens, hvorfra Frøkenen rimeligvis rejser til Rom.

—0—

Søndag d. 2. November holdes der, som hvert Aar, Allehelgensdagsgudstjeneste i Pastor Conrad Hansens Gudstjeneste for Drengene i K. F. U. M.s Bygning. Paa denne Dag plejer der at komme en Del ældre, der tidligere gik til Drengegudstjeneste; vi haaber atter i Aar at se en Mængde kendte Ansigter.

--0--

Lørdag d. 1. November er der Moltkemøde for 3. og 2. G.

Af en Ordensduks tragiske Tilværelse.

Et Hjertesuk.

En Ordensduks er en elendig Stakkel,
Som altid faar Vrøvl og et evigt Spektakel.
I Frikvarteret, naar hele Massen
Er tumlet og væltet ud af Klassen,
Da begynder for ham hans Besværligheder,
Det fast er umuligt at beskrive for Eder
Alt det, som af Trængsel og Nød han maa lide;
Thi alting skal ordnes og lægges til Side:

Tavlen skal vaskes, Vinduet aabnes,
 Vandglasset fyldes, og Kridt skal der „laanes“.
 Er Pennen god? Er der rigelig Blæk?
 Er Nøglen paa Plads? — Nu er Stolene væk.
 Er Svampen nu vaad? og er Tolvsedlen skrevet?
 Og næppe er færdig dermed man blevet,
 Førend man styrter til Madpakken hen,
 Aabner den, — straks dog den lukker igen;
 Thi udefra høres en lydelig Kimen.
 Som Tegn paa, at atter begynder nu Timen.

»Duks.«

Otto Grøns Boghandel

Tlf. 6445. Østerbrogade 42. Tlf. 6445.

Skolens nærmeste Boghandel.

⋯⋯ Alle Skolens Bøger. ⋯⋯

CARL LARSEN

BOG- & PAPIRHADEL — KØBMAGERGADE 40

TELEFON 3753.

SKOLENS BOGHANDLER FRA DENS SIFTELSE

Fru Inger Rump,

*Elev af og udmærket anbefalet af Pianistinde Fru Elisabeth
 Anker Heegaard, søger Elever i Klaverspil.*

6 Kr. maanedlig for een Time ugentlig.

Kirsteinsgade 6. — Tlf. Øbro 2685 y.

„SANA“ SAMLERMÆRKER

faas i alle Forretninger ved Køb af

„Sana“ Export Fløde.

Red.: Carl Helge Vestberg og Ejvin Borgschmidt Hansen.
 Strandboulevard 98.